

Biblioteka Jagiellońska

1002272251

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ

DYREKCJI OKRĘGOWEJ KOLEI PAŃSTWOWYCH W WILNIE

Rok XVII Wilno, dnia 29 stycznia 1937 r.

Nr 1

SPIS TREŚCI:

Część A

Sprawy finansowe i kontroli dochodów.

- Poz. 1. Okólnik dyrekcji o. k. p. z dn. 11.I. 1937 r. Nr 1 w sprawie centralizacji rozrachunków z komunikacyj zagranicznych str. 1
- Poz. 2. Okólnik dyrektora k. p. z dn. 13.I. 1937 r. Nr 2 w sprawie trybu załatwiania monitów i rejestrów uchybień Kontroli Państw. . str. 3
- Poz. 3. Okólnik dyrekcji o. k. p. z dn. 12.I. 1937 r. Nr 3 w sprawie obliczania i zarachowywania należności opłaconych z góry przy nadaniu przesyłek towarowych w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej str. 4
- Poz. 4. Okólnik dyrekcji o. k. p. z dn. 18.I. 1937 r. Nr 4 w sprawie dokonywania potrąceń z list płatniczych na rzecz związków i organizacyj społecznych str. 5
- Poz. 5. Okólnik dyrektora k. p. z dnia 27 I. 1937 r. Nr 7 w sprawie likwidowania dowodów płatniczych przez kasy stacyjne str. 6

- Poz. 6. Okólnik dyrekcji o. k. p. z dnia 22.I. 1937 r. Nr 8 w sprawie potrącania składek członkowskich na rzecz Rodziny Kolejowej . str. 7

Sprawy służby handlowo-taryfowej.

- Poz. 7. Okólnik dyrekcji o.k.p. z dn. 21-I.1937 r. Nr 5 w sprawie postępowania w razie niezgodnego z rzeczywistością deklarowania przesyłek drewna str. 7
- Poz. 8. Uzupełnienie do okólnika dyrekcji o. k. p. z dn. 10.VI. 1936 r. Nr IV. 1c/126/3/36, zamieszczonego w Dz. Zarz. DOKP Nr 5 poz. 24 z 1936 roku w sprawie obrotu towarów z Bułgarią, Jugosławią, Rumunią, Turcją i Węgrami str. 7
- Sprostowanie błędów str. 8

Obwieszczenia.

- Pochwały i nagrody pieniężne str. 8
- Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne str. 9

Część A.

SPRAWY FINANSOWE I KONTROLI DOCHODÓW

Poz. 1.

Okólnik dyrekcji o. k. p. z dnia 11-I. 1937 r. Nr 1 w sprawie centralizacji rozrachunków z komunikacyj zagranicznych.

Z dniem 1-ym stycznia 1937 r. Centralne Biuro Rozrachunków w Bydgoszczy przejmuje całą rewizję materiału rachunkowego, kontrolę rozrachunków, załatwianie reklama-

cyj oraz statystykę ze wszystkich komunikacyj zagranicznych.

W związku z tym poleca się:

A. W ruchu osobowym:

1. Zamówienia na bilety i kwity bagażowe w komunikacjach zagranicznych kierować do wydziału handlowo-taryfowego.
2. Odbierać od podróżnych z zagranicy bilety zużyte i odrywać kupony kontrolne z biletów książeczkowych i kartkowych. Dowody te powinny stacje z całą skrupulatnością oddzielnie przysyłać codziennie do biura kontroli dochodów przy spisach, gdyż sta-

nowią one podstawę do żądania udziałów za linie P. K. P.

Ten sam sposób stosuje się do kwitów bagażowych z wydania. Niedopilnowanie tego obowiązku będzie uważane jako występki służbowy wobec narażania kolei na straty.

3. Zaniechać prowadzenia statystyki osobowej w kierunku z Polski.

4. Nadsyłać do biura kontroli dochodów w ściśle ustalonych terminach — w 2-ch egzemplarzach — wykazy wydanych biletów i wykazy nadanych przesyłek bagażowych i ekspresowych wraz z załącznikami.

5. Sporządzić oddzielne wykazy nadeszłych z Niemiec przesyłek ekspresowych, stosując się do zarządzenia biura kontroli dochodów z dnia 7-XI. 1936 r. Nr 55.

6. Sporządzić według stanu na 1 stycznia 1937 r. wykazy zapasów biletów, kwitów bagażowych i druków ściśle rejestrowanych, grupując te dane w/g poszczególnych komunikacji i przy sprawozdaniu za styczeń przesyłać do biura kontroli dochodów.

B. W ruchu towarowym:

1. Wykazy i zestawienia przesyłek nadanych i nadeszłych oraz wykazy opłat narosłych w drodze sporządzać oddzielnie:

- dla komunikacji zagranicznej związkowej,
- dla komunikacji zagranicznej sąsiedzkiej,
- dla komunikacji do i od granicy Państwa na druku F 78k relacyjnie, oddzielnie dla każdego punktu granicznego; na wykazach tych wpisywać w nagłówku: „Komunikacja zagraniczna od granicy Państwa“, względnie „Komunikacja zagraniczna do granicy Państwa“.

2. Oprócz tego wykazy przesyłek nadeszłych sporządzać: a) oddzielnie z nadania i nadejścia w miesiącu sprawozdawczym i b) oddzielnie z nadejścia po miesiącu ich nadania, — w obu przypadkach relacyjnie.

Wykazy w/g punktu b) zamykać dnia 12-go i przesyłać do biura kontroli dochodów najpóźniej dnia 13-go wraz z zestawieniami ogólnymi i 2-ma zestawieniami głównymi i z cedułami przewozowymi.

3. Wykazy kosztów powstałych w drodze sporządzać oddzielnie:

- dla każdej komunikacji oddzielnie w/g kolei
- dla kierunku z Polski przeznaczenia
- dla kierunku do Polski lub nadania.

d) w komunikacji polsko-niemieckiej oddzielnie w/g okręgów kontrolnych i kolei prywatnych.

Wykazy na przesyłki nadeszłe po miesiącu nadania zamykać dnia 12-go i przesyłać do biura najpóźniej dnia 13-go.

Przy nazwach stacji wpisywać do wykazów w skrócie nazwy D. O. K. P.

4. Zestawienia główne sporządzać przez kalkę w 3-ch egzemplarzach, z których 1 egz. załączyć do sprawozdania kasowego, a dwa egzempl. załączyć do materiału rachunkowego.

5. Według stanu na 1 stycznia 1937 r. stacje sporządzą wykazy zapasu druków ściśle rejestrowanych z uwzględnieniem komunikacji i przy sprawozdaniu za styczeń przesyłać do biura kontroli dochodów.

6. Na wypłacone zaliczenia sporządzać oddzielne wykazy F 97. Dienne sumy wypłaconych zaliczeń wpisać do księgi kasowej na rozchód do oddzielnej wolnej rubryki z odpowiednim nagłówkiem, a ogólną sumę w końcu miesiąca wpisać do sprawozdania kasowego na rozchód w pozycji 11-ej z odręcznym napisem „Wypłacone zaliczenia komunikacji zagranicznej“.

Miesięczne wyniki oddzielnych wykazów i zestawień należy ściśle uzgodnić z wynikami sprawozdania kasowego po stronie przychodu z przewozu osób, bagażu i przesyłek ekspresowych, z nadania i nadejścia przesyłek towarowych — i po stronie rozchodu — należności uprzednie, wypłacone zaliczenia:

7. W kierunku z Polski i do Polski kart rejestracyjnych nadal nie sporządza się, natomiast dotychczasowe opłaty za karty rejestracyjne, które obecnie wynoszą 10 groszy, należy pobierać i zachowywać jak w komunikacji miejscowej.

Sporządzanie kart rejestracyjnych w komunikacji tranzytowej przez Polskę pozostaje nadal bez zmiany.

C. 1. Wskazane wykazy w ruchu osobowym i towarowym należy nadsyłać również w przypadkach, jeżeli przewozy nie były dokonane, z adnotacją „nie było“.

2. Okólnik niniejszy dotyczy przewozów wyłącznie w komunikacjach zagranicznych.

3. Zwraca się uwagę na dokonywanie prawidłowej zamiany walut, właściwe sporządzanie cedułów przewozowych ze stacji nie-

związkowych do najbliższych na drodze przewozu stacyj związkowych, nie zaś do stacyj granicznych, na prawidłową taksację i ścisłe podsumowanie wykazów, codzienne uzgadnianie sum, uzgadnianie sprawozdania kasowego z księgą kasową i poszczególnymi wykazami i zestawieniami oraz nadsyłanie całkowitego materiału do biura kontroli dochodów bez błędów z zachowaniem ścisłych terminów jego nadesłania, za co odpowiedzialność osobistą poniosą zawiadowcy stacyj względnie kierownicy ekspedycji.

Kontrolerzy przewozowi i kontrolerzy dochodów pouczą właściwy personel i dopilnują ścisłego wykonania.

P. Naczelnikom oddziałów ruchowo-handlowych poleca się zwrócić szczególną uwagę na przewozy w komunikacjach zagranicznych i badać przez kontrolerów przewozów, by wspomniane niedokładności nadal nie miały miejsca.

Podstawa: Zarządzenie MK z dnia 29 grudnia 1936 r. Nr FD. III. 91/14.

Nr D3d/zP/2/14/37.

Poz. 2.

Okólnik dyrektora k. p. z dnia 13-I. 1937 r. Nr 2 w sprawie trybu załatwiania monitów i rejestrów uchybień Kontroli Państwowej.

Napływające masowo ponaglenia Izby Okręgowej Kontroli Państwowej w Wilnie świadczą o tym, że wydziały i biura nie przestrzegają w bardzo wielu wypadkach tak terminu, jak i przepisowego trybu załatwienia monitów Kontroli Państwowej, opartego na postanowieniach § 18 ust. 4 p. 10 przepisów o organizacji D. O. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 9 poz. 54 za 1934 r.), § 12 Regulaminu Działów Księgowości (Dz. Urz. M. K. Nr 6 poz. 52 za 1930 r.) i zarządzenia M. K. Nr FR.III/43/22 (Dz. Urz. M.K. Nr 44 poz. 234 za 1935 r.).

Uchybienia w przeważającej ilości wypadków są następujące:

1. Monity załatwiane są ze znacznym opóźnieniem, co powoduje ponaglenia Kontroli Państwowej nieraz trzykrotnie.

2. Wydziały i biura nie zawsze powiadamiają biuro finansowe o udzieleniu odpowiedzi na monity, co zmusza to biuro do upominania się o takie powiadomienie, niejednokrotnie też po kilka razy, a to w celu

poczynienia odpowiednich zapisów w rejestrze o załatwieniu monitów.

3. Zdarzają się wypadki bezpośredniego udzielenia przez wydziały i biura wyjaśnień na zarzuty, w których organa Kontroli Państwowej ujmują uchybienia pod względem zarachowania wpływów i rozchodów, a więc uchybienia związane z wykonaniem budżetu. Pominięcie biura finansowego w tych sprawach może spowodować zajęcie przez wydziały i biura niewłaściwego stanowiska.

Dla uporządkowania tej sprawy, podaję niżej wytyczne, które należy przestrzegać przy załatwianiu monitów i rejestrów uchybień tak Izby Okręgowej Kontroli Państwowej w Wilnie, jak i Najwyższej Izby Kontroli w Warszawie, a mianowicie:

1. Wszelkie monity i rejestry uchybień N. I. K. i O. I. K. P. przydzielać będą do biura finansowego, które prowadzi księgę rejestru monitów i ich załatwienia.

2. Monity i rejestry uchybień Kontroli Państwowej, które trafiłyby bezpośrednio do wydziałów i biur z pominięciem biura finansowego, należy niezwłocznie kierować do biura finansowego dla wciągnięcia do rejestru.

3. Po zarejestrowaniu w biurze finansowym monit lub rejestr uchybień będzie załatwiony przez biuro finansowe w porozumieniu z zainteresowanym wydziałem (biurem), lub zostanie skierowany do odpowiedniego wydziału (biura) dla bezpośredniego załatwienia, względnie z zastrzeżeniem uzgodnienia odpowiedzi z biurem finansowym.

4. Wydziały i biura winny załatwiać monity Kontroli Państwowej bez żadnej zwłoki w jaknajkrótszym czasie i możliwie nie przekraczać 30-dniowego terminu, który upływa od daty wystawienia monitu do wysłania przez Kontrolę Państwową pierwszego ponaglenia.

5. Gdyby monit lub rejestr uchybień z jakichkolwiek przyczyn nie mógł być załatwiony w ciągu 30 dni, należy zawiadomić o tym Izbę Kontroli Państwowej, wskazując jednocześnie przypuszczalny termin załatwienia sprawy, odpis tego zawiadomienia skierować do biura finansowego dla odnotowania w rejestrze monitów.

6. W razie otrzymania pierwszego ponaglenia Kontroli Państwowej należy niezwłocznie stan sprawy zreferować mnie ustnie. O ile zostałyby nadesłane przez Kontrolę Państwową drugie ponaglenie, sprawa

winna być zreferowana mnie na piśmie z podaniem szczegółowych przyczyn niezłatwienia monitu w ustalonym poprzednio przez wydział (biuro) terminie, lub też ze wskazaniem imienia, nazwiska i stanowiska pracownika, który przetrzymał monit bez uzasadnionej przyczyny.

7. Natychmiast po wysłaniu przez wydział (biuro) odpowiedzi na monit, należy zawiadomić o tym biuro finansowe, w celu poczynienia odpowiednich zapisów w księdze rejestru monitów. W sprawach, które definitywnie nie zostaną załatwione i będą wymagały dodatkowych wyjaśnień należy wysłać do biura finansowego odpis odpowiedzi do Kontroli Państwowej.

Wydziały i biura ściśle zastosują się do podanych wskazówek i zwrócą szczególną uwagę na zachowanie terminów, by nie miały miejsca w przyszłości tak liczne obecnie pogagnienia Kontroli Państwowej.

Jednocześnie odwołuję zarządzenie o załatwieniu monitów Kontroli Państwowej z dn. 26 stycznia 1931 r. Nr V. 4.0516.

Nr F4c-0703/37.

Poz. 3.

Okólnik dyrektora o. k. p. z dn. 12-I. 1937 r. Nr 3 w sprawie obliczania i zarachowywania należności opłaconych z góry przy nadawaniu przesyłek towarowych w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej.

Dyrekcja przypomina obowiązek ścisłego przestrzegania zarządzeń Ministerstwa Komunikacji, ogłoszonych w Dzienniku Taryf i Zarządzeń kolejowych Nr 9 za rok 1936 pod pozycją 139 i 144 oraz w Dodatku do Dz. T. i Zarz. Kol. Nr 12 za rok 1930 pod pozycją 36 i poleca przy nadaniu przesyłek towarowych w komunikacji związkowej polsko-niemieckiej obliczać przewoźne do granicy Państwa według taryfy wewnętrznej, otrzymaną według tego obliczenia sumę w złotych polskich należy przerachować na marki niemieckie według kursu dnia przyjmowania, ogłoszonego w Dz. T. i Zarz. Kol. w rubryce 2-ej. Otrzymany iloczyn marek niemieckich wpisuje się do dowodów przewozowych, wykazu nadanych przesyłek i do księgi kasowej na przychód, jako opłatę frankowaną z góry w walucie niemieckiej. Po tym marki te prze-

rachowuje się z powrotem i pobiera od nadawcy sumę w złotych polskich według kursu dnia przeliczenia, ogłoszonego w Dz. T. i Zarz. Kol. w rubryce 1-ej. Następnie należy obliczyć przewoźne od stacji nadania do stacji przeznaczenia według stawek odnośnej taryfy towarowej związkowej polsko-niemieckiej (w markach i fenigach). Od otrzymanej w ten sposób kwoty należy odjąć sumę obliczoną w markach (wpisaną do dowodów przewozowych: „Nadawca opłaca“) i pozostałą, różnicę przekazać na odbiorcę, wpisując ją do listu przewozowego i ceduły przewozowej w rubryce: „Do pobrania od odbiorcy“. Naprzykład: Nadano przesyłkę Bieniakonie-Dresden Neustadt przez Zbąszyn

Deski sosnowe z poz. 910 Kt wagi 16640 klg.

1. Bianiakonie — gr. P. pod Zbąszynem 813 klm. przy zastosowaniu wewnętrznej taryfy GF 43 i kolumny GF 15 stawka 186 gr. za 100 klg.— przewoźne wyniesie 186.167—310 zł 60 gr

a) po przewalutowaniu w/g obecnego kursu z tablicy 2-ej 100 Zł—47.75 mkr. niem. należy wpisać do dowodów przewozowych

$\frac{47.75 \cdot 310.00}{100} = 148.31$ w zaokrągł. 148 mkr. 30 fen.

w rubryce „opłacono przy nadaniu“.

b) po powtórny przewalutowaniu w/g obecnego kursu z tablicy 1-ej 100 mkr. niem.—214 złotych należy pobrać od nadawcy

$\frac{214 \cdot 148.3}{100} = 317$ zł 36 gr w zaokrągł. 317 zł 40 gr

2. Według taryfy związkowej N 5a zeszyt 2 tabela B Bieniakonie—punktu przejścia 11 jako stawka najtańsza 85 fen. tabela A Dresden Neustadt punkt przejścia 11 jako stawka najtańsza 115 fen.

razem za każde 100 klg. 200 fen. Obliczenie przewoźnego w/g taryfy związkowej za całą odległość wynosi . . . 200.167= 334,00 Rm. za odległość PKP. przewoźne wynosi 148.30 Rm. należy w dowodach przewozowych przekazać na odbiorcę 185,70 Rm.

Przerachowanie marek niemieckich na złote polskie należy dokonywać na wykazie zamiany walut serii F Nr 114.

Znaczenie kasowe mają: marki niemieckie, wpisane do rubryki 5-ej pionowej księgi kasowej na podstawie wykazu nadanych prze-

syłek i złote polskie, wpisane do rubryki 10-ej pionowej księgi kasowej na podstawie wykazu zamiany walut, sporządzonego dla przerechowania marek niemieckich na złote polskie.

Jeżeli w komunikacji związkowej towarowej polsko-niemieckiej z powodu braku wagi wagonowej na stacji nadania nie można obliczyć przewoźnego za linie kolei polskich, to stacja ta (związkowa) powinna pobrać w dostatecznej wysokości kaucję za kwitem wpływów różnych i zarachować ją na wykazie sum przechodnich. Stacja pośrednia zważy przesyłkę, obliczy przewoźne za linie kolei polskich, wpisze należności te w markach niemieckich do ceduły i listu przewozowego—jako opłacone z góry i o rezultacie—terminową korespondencją powiadomi stację nadania. Stacja nadania ze swej strony frankaturę, wyrażoną w markach niemieckich i zabezpieczoną kaucję w sumach przechodnich, wykaże: w grzbiecie ceduły przewozowej, w wykazie nadanych przesyłek towarowych oraz w księdze kasowej na przychód dniem wystawienia ceduły przewozowej, zaś na rozchód wykaże na pozostałości również w markach niemieckich. W dniu obrachunku z nadawcą i wydania mu wtórnika listu przewozowego wzamian za kwit wpływów różnych — pozostałość — wyrażoną w markach niemieckich przerechowuje się na wykazie zamiany walut po kursie dnia przeliczenia, ogłoszonego w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Kolejowych w tabeli 1-ej. Na podstawie danych wykazu zamiany walut — pozostałość przechodową w markach niemieckich wykazuje się na rozchód w rubryce 28-ej księgi kasowej i równowartość w złotych polskich przenosi się na przychód do rubryki 10-ej księgi kasowej, prowadzonej w walucie polskiej. Obciążenie kasy zapisane do rubryki 10-ej księgi kasowej, znajduje pokrycie w sumach przechodnich na podstawie wykazu serii F Nr 103.

W razie nadania przesyłki towarowej ze stacji nie włączonej do taryfy związkowej polsko-niemieckiej — stacja nadania powinna pobrać w dostatecznej wysokości kaucję w/g rachunku przedpłaty komunikacji miejscowej, który stacja zmiany ceduły odkartuje na stację nadania przy cedule obciążającej z należnościami uprzednimi za przewóz przesyłki od stacji związkowej do stacji granicznej i ewentualnie z należnościami uprzednimi za prze-

wóz przesyłki od stacji nadania do stacji związkowej (zmiany ceduły) w razie braku wagi wagonowej na stacji nadania. W przypadku więc, gdy stacja nadania nie jest stacją związkową i nie posiada wagi wagonowej—stacja zmiany ceduły oblicza najpierw należności przewozowe od stacji nadania do stacji związkowej i wpisuje należności te w złotych polskich na przekaz do ceduły przewozowej, przy której przesyłka nadeszła, po tym cedułę tę zarachowuje: w księdze nadejścia, na wykazie nadeszłych przesyłek, w księdze wydania w rachunku przekazowym i w księdze kasowej na przychód na zasadach ogólnych, mając pokrycie na stronie rozchodowej w należnościach uprzednich również w złotych polskich zgodnie z cedułą obciążającą i rachunkiem przedpłaty. Następnie stacja zmiany ceduły oblicza i wpisuje należności przewozowe jak podano wyżej za przestrzeń od stacji związkowej do granicy Państwa do dowodów przewozowych, do wykazu nadanych przesyłek i do księgi kasowej na przychód jako opłatę frankowaną z góry w markach niemieckich, mając pokrycie na stronie rozchodowej w należnościach uprzednich również w markach niemieckich—zgodnie z rachunkiem przedpłaty i z cedułą obciążającą, wspólną dla złotych polskich i marek niemieckich. Cedułę obciążającą sporządza się w takich przypadkach na druku komunikacji miejscowej.

Powyższe podaje się do ścisłego stosowania.

Niniejszym odwołuje się okólnik biura kontroli dochodów z dnia 22-VI. 1936 roku Nr 37 i z dnia 20-XI. 1936 roku Nr 59.

Nr D3d 463/37.

Poz. 4.

Okólnik dyrekcji o. k. p. z dnia 18. I. 1937 r. Nr 4 w sprawie dokonywania potrąceń z list płatniczych pracowników na rzecz związków i organizacji społecznych.

Ministerstwo Komunikacji zarządzeniem Nr P3-65 z dnia 18 grudnia 1936 r. poleciło, aby począwszy od 1 lutego 1937 r. zaniechać potrąceń jakichkolwiek składek na cele społeczne, dobroczynne oraz na rzecz związków i organizacji pracowników kolejowych z poborów (zarobków) pracowników, których wy-

nagrodzenie miesięczne brutto jest niższe od 100 zł.

Ostatnich potrąceń na wskazane wyżej cele należy dokonać z wynagrodzeń za styczeń 1937 r.

Począwszy od 1 lutego 1937 r. z wynagrodzeń takich pracowników mogą być dokonywane potrącenia jedynie na zasadzie postanowień obowiązujących ustaw.

Nr F. 1c-10/1062/37.

Poz. 5.

Okólnik dyrektora k. p. z dnia 27. I. 1937 r. Nr 7 w sprawie likwidowania dowodów płatniczych przez kasy stacyjne.

Począwszy od dnia otrzymania niniejszego okólnika kasjerzy stacyjni obowiązani są do przestrzegania i stosowania w swych czynnościach następujących reguł postępowania:

1. Postanowienia § 20 p. 4 „przepisów dla kas stacyjnych“ (F-5) nakazują kasjerom stacyjnym sporządzać wykazy opłaconych dowodów pieniężnych (druk serii F Nr 29) oddzielnie na wypłaty, dokonane na żądanie jednostek służbowych, podległych poszczególnym wydziałom dyrekcji.

Ponieważ tego rodzaju segregacja dokonanych wypłat okazała się z wielu względów niedogodna, polecam czasowo, do odwołania, przysyłać do biura finansowego opłacone dowody przy wykazach, sporządzanych oddzielnie na wypłaty, dokonane z polecenia dyrekcji i oddzielnie—na wypłaty, zarządzane przez urzędy liniowe, bez względu na to jakiemu wydziałowi urzędy te podlegają.

2. Dowody płatnicze likwidowane być mają w takim terminie, aby bezwzględnie najpóźniej 27-go każdego miesiąca odsyłane były do dyrekcji. Ponieważ zgodnie z wyjaśnieniami dyrekcji do pkt. 5 § 15 „Ogólnych przepisów o rachunkowości PKP. (Nr F-10)“, zamieszczonymi w okólniku Nr F2. 418/35, urzędy liniowe obowiązane są nadsyłać kasom stacyjnym dowody do opłaty najpóźniej do 15-go, z datą wypłaty najpóźniej do 20-go odnośnego miesiąca, — terminu tego należy z całą dokładnością przestrzegać. W wypadku otrzymania dowodów po tym terminie, należy zwrócić je urzę-

dom, celem dokonania zmiany daty płatności na miesiąc następny. Nie opłacone częściowo należności personelowi należy przenieść do wpływów ubocznych, a same dowody—przesłać (najpóźniej 27-go każdego miesiąca) do biura finansowego przy wykazach serii F-29.

3. Okólnik dyrekcji Nr F2a. 2806/34 z dnia 14. XII. 1934 r. ustalił zasadę, na podstawie której wypłaty zaopatrzeń emerytalnych dla emerytów, odbierających to zaopatrzenie na podstawie pokwitowań serii F-16, które przedstawione są przez osoby trzecie, dokonywane być mogą przez kasy stacyjne jedynie w wypadkach, gdy podpisy emerytów na wspomnianych pokwitowaniach stwierdzone są przez: lekarzy rejonowych, szpitalnych lub sanatoryjnych, urzędy gminne i posterunki policyjne.

Ponieważ stwierdzono, że nie wszyscy kasjerzy stacyjni przestrzegają wymagań tego przepisu, przypominam, że pokwitowania serii F-16, stwierdzone przez urzędy liniowe nie mogą w żadnym razie stanowić podstawy do wypłacenia zaopatrzenia emerytalnego. W wypadku takim kasjer stacyjny obowiązany jest przekazać emerytowi przypadającą mu należność za pośrednictwem poczty. Pokwitowanie lub oświadczenie emeryty wraz z kwitem pocztowym należy dołączyć do listy płacy i przesłać do dyrekcji przy wykazie serii F-29.

Listy płatnicze na wypłatę zaopatrzeń emerytalnych, likwidowane być muszą w takim terminie, by do dyrekcji odesłane być mogły bezwzględnie najpóźniej 12-go odnośnego miesiąca.

4. Pokwitowania serii F-6, wydawane dzierżawcom placów, z tytułu pobranej w związku-zawartą umową dzierżawną kaucji, wystawiane być muszą bezwzględnie na pełne imię i nazwisko wpłacającego dzierżawcy figurującego w umowie; przy czym pokwitowanie sporządzone być powinno czytelnie, dokładnie i wyraźnie. Przy zwrocie kaucji wymagać należy, aby właściwy kaucjonariusz, zwracając pokwitowanie serii F-6, kwitował odbiór gotówki na odwrocie tegoż pokwitowania atramentem, pełnym imieniem i nazwiskiem. Do wykazów opłaconych dowodów pieniężnych (serii F-29) kasjerzy stacyjni dołączać powinni pierwopisy pokwitowań serii F-6 zwrócone przez dzierżawców, a nie odpisy, które nie jednokrotnie nadsyłane były przez kasjerów.

Zwracam uwagę, że na przyszłość zwroty kaucji, usprawiedliwiane odpisami odnośnych pokwitowań uznawane nie będą, a wypłacone sumy potrącające będą kasjerom z ich uposażeń.
Nr F. 2a. 309/1840/37.

Poz. 6.

Okólnik dyrekcji o. k. p. z dnia 21. I. 1937 r. Nr 8 w sprawie potrącania składek członkowskich na rzecz Rodziny Kolejowej.

W związku z powziętą uchwałą Walnego Zgromadzenia Rodziny Kolejowej z dnia 9. XI. 1936 r., ustalającą składki członkowskie, Ministerstwo Komunikacji poleciło, aby Dyrekcje potrącały składkę w wysokości 0,5% uposażenia miesięcznego (wynagrodzenia, zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego lub renty) tym członkom Rodziny Kolejowej, którzy opłacali dotąd składkę w wysokości mniejszej niż 0,5%. Składki członków Rodziny Kolejowej opłacających więcej niż 0,5% pozostają bez zmian do czasu powzięcia innej uchwały przez Walne Zgromadzenie Rodziny Kolejowej.

Podając powyższe do wykonania wyjaśnia się, że:

1) potrącenie składki w wysokości pół procentu (0,5%) należy skutecznie z poborów tych pracowników, którzy dotąd opłacali składkę poniżej 0,5% od miesięcznych poborów;

2) obliczenia składki należy dokonywać od sumy uposażenia (wynagrodzenia) brutto, t. j. od ogólnej sumy wyprowadzonej należności bez potrąceń.

3) w odniesieniu do pracowników, którzy zadeklarowali i płacą składki według norm ustalonych w okólniku z dnia 28. VI. 1935 r. Nr P. 1e. 55/7-35, t. j. około jednego procentu (1%), składki należy potrącać aż do powzięcia innej uchwały przez Walne Zgromadzenie Okręgu Rodziny Kolejowej, o czym zostanie wydane odpowiednie zarządzenie;

4) powyższe składki na rzecz Rodziny Kolejowej należy potrącać według list płac począwszy od uposażeń płatnych 1-go marca, względnie zarobków płatnych 5-go marca 1937 r.

Nr F. 1c. 10/1773/37.

SPRAWY

SLUŻBY HANDLOWO-TARYFOWEJ.

Poz. 7.

Okólnik dyrekcji o. k. p. z dnia 21. I. 1937 r. Nr 5 w sprawie postępowania w razie niezgodnego z rzeczywistością deklarowania przesyłek drewna.

Zauważono, że nadawcy przesyłek drewna opałowego, przeznaczonego do dalszej przeróbki, np. na kantówkę, kopyta szewskie, prawidła do butów i t. p., deklarują to drewno w listach przewozowych, jako „przeznaczone na opał“, wskutek czego opłacają tańsze przewoźne, obliczane w/g taryfy specjalnej WF-1 p. A (Cz. II/1 T.), zamiast w/g stawek p. B tej taryfy.

W celu uchronienia P. K. P. od strat, poleca się zawiadowcom stacyj i kierownikom ekspedycji towarowych osobiście zwracać uwagę na przesyłki drewna, zadeklarowanego w listach przewozowych jako „przeznaczone na opał“. W przypadkach uzasadnionych podejrzeń, że drewno takie nie jest zużywane przez odbiorców na opał, należy niezwłocznie donosić o tym bezpośrednio do wydziału handlowo - taryfowego dyrekcji w celu przeprowadzenia dochodzenia i ewentualnego obciążenia odbiorcy zakwestionowanej przesyłki dopłatami z § 7 RPT na podstawie § 27 „Postanowień ogólnych o stosowaniu taryf specjalnych“ z Cz. II/1 T. T.

Pracownikom, którzy przyczynią się do pobrania dopłaty z § 7 RPT, będzie wypłacana premia, przewidziana w § 45 p. 8 P.S.H.-2. Nr IV/2. b. 25,168/36.

Poz. 8.

Uzupełnienie do okólnika dyrekcji o.k.p. z dn. 10-VI. 1936 r. Nr IV. 1c/126/36, zamieszczonego w Dz. Zarz. DOKP. Nr 5 poz. 24 z 1936 r. w sprawie obrotu towarów z Bułgarią, Jugosławią, Rumunią, Turcją i Węgrami.

Nawiązując do okólnika, dyrekcji o. k. p. z dn. 10-VI. 1936 r. Nr IV. 1c/126/3/36, zamieszczonego w Dz. Zarz. DOKP. Nr 5 poz. 24 z 1936 r., na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dn. 21-XII. 36 r. Nr HP.

152/128, podaje się do wiadomości, że przy wywozie węgla i koksu, pochodzących z polskiego obszaru celnego do Bułgarii, Jugosławii, Rumunii, Turcji i Węgier — świadectwa rozrachunkowe są wymagane.

Nr IV. lc/126/4/36.

Sprostowanie błędów.

Zamieszczone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Nr. 10 z dn. 23 grudnia 1936 r. pod poz. 54 zarządzenie dyrektora k. p. o przygotowaniach do walki ze śniegiem w okresie zimowym, otrzymało niewłaściwy numer, który należy sprostować na:

Nr III-2/b-70/15/36.

OBWIESZCZENIA

Pochwały i nagrody pieniężne wyrażone i udzielone przez dyrektora k. p.

MURAWCE Julianowi — strażnikowi obrony kolei st. Mosty — pochwała i nagroda pieniężna w wysokości 15 zł za to, że w dniu 28-X. 1936 r. o godzinie 24 ujął i oddał w ręce policji złodzieja usiłującego dostać się do piwnicy, znajdującej się w obrębie strzeżonych przez niego obiektów kolejowych, dając tym świadectwo wysokiego poczucia obowiązku służbowego.

URBANOWICZOWI Kazimierzowi — strażnikowi ochrony kolei oddziału mechanicznego w Wołkowysku — pochwały za to, że w dn. 19-X. 1936 r. w nocy około godz. 2-iej, pełniąc służbę na terenie parowozowni Lida, usiłował zatrzymać trzech podejrzanych osobników, niosących większe paczki pochodzące z kradzieży. Zdecydowaną swą podstawą i inicjatywą przy ściganiu złodziei spowodował, że złoczyńcy porzucili paczki, które wymieniony strażnik złożył wraz z meldunkiem na posterunku P. P., czym wykazał sumienne i gorliwe wykonanie swych obowiązków.

Nr P. 367/5-37.

Za estetyczną dekorację roślinną stacji i budynków kolejowych na terenie D.O.K.P. Wilno, na wniosek Komisji Konkursowej, w myśl zarządzenia Ministra Komunikacji z dn. 21-I. 1936 r. Nr UN. IX. 353/1, dyrektor kolei państwowych

przyznał nagrody pieniężne:

ZDROJEWSKIEMU Ksaweremu — ogrodnikowi oddziału drogowego w Brześciu	210 zł
KACZYŃSKIEMU Aleksandrowi — 10 robotnikowi z oddziału drogowego w Brześciu	50 zł
KORBIE Bronisławowi — ogrodnikowi oddziału drogowego w Białymstoku	75 zł
ROMASZKIEWICZOWI Franciszkowi — ogrodnikowi oddziału drogowego w Białymstoku	75 zł
BUJNIEWICZOWI Hermanowi — prakt. ogrodniczemu oddziału drogowego w Wilnie	25 zł
BUCHOLCOWI Mieczysławowi — zawiadowcy rejonu budynków w Wilnie	50 zł
MARKOWSKIEMU Ignacemu — ogrodnikowi oddziału drogowego w Wilnie	40 zł
STROKOWSKIEMU Janowi — czas. ogrodnikowi oddziału drogowego w Wilnie	35 zł
BUZEROWI Józefowi — czas. ogrodnikowi oddziału drogowego w Wilnie	40 zł
LAZZARINIEMU Henrykowi — czas. ogrodnikowi oddziału drogowego w Grodnie	80 zł
MICHAŁOWSKIEMU Aleksandrowi — p. o. ogrodnika oddziału drogowego w Królewsczyźnie	80 zł
ŁUKASZEWICZOWI Albertowi — zawiadowcy odcinka drogowego we Włodawie	45 zł
RAJPERTOWI Mieczysławowi — torowemu odcinka drogowego we Włodawie	30 zł
KALINOWSKIEMU Franciszkowi — czas. robotnikowi odcinka drogowego we Włodawie	15 zł
CHYSIOWI Józefowi — zawiadowcy stacji Mikaszewicze	30 zł
LIDORFOWI Antoniemu — zawiadowcy odcinka drogowego w Mikaszewiczach	30 zł
ŻABIŃSKIEMU Mikołajowi — zwrotniczemu st. Mikaszewicze	5 zł
WOJTECZCE Janowi — zwrotniczemu st. Mikaszewicze	5 zł
MARKOWI Janowi — zwrotniczemu st. Mikaszewicze	5 zł
KONDRACKIEMU Marcinowi — woźnemu st. Mikaszewicze	5 zł
GÓRSKIEMU Kazimierzowi — ogrodnikowi oddziału drogowego w Baranowiczach	20 zł

wyraził pochwały:

MOSZCZYŃSKIEMU Franciszkowi — zawiadowcy odcinka drogowego w Osowcu,

- SZCEPAŃSKIEMU Wojciechowi—zawiadowcy odcinka drogowego w Drohiczy,
 AHECZYJKOWI Bronisławowi—torowemu odcinka drogowego Drohiczyńie,
 KACZMARSKIEMU Michałowi — zawiadowcy st. Waliły,
 KRUPOWIESOWI Józefowi—zawiadowcy odcinka drogowego w Waliłach,
 LEWANDOWSKIEMU Stanisławowi—pom. zawiadowcy st. Waliły,
 BŁOCKIEMU Bolesławowi — zawiadowcy odcinka drogowego w Białowieży,
 SOSZYŃSKIEMU Czesławowi—torowemu odcinka drogowego w Białowieży,
 JANIONOWI Mamertowi — zawiadowcy st. Druskieniki,
 KULESZY Marianowi — p. o. zawiadowcy odcinka drogowego w Knyszynie,
 GRZYBOWSKIEMU Janowi—zawiadowcy odcinka drogowego w Turmoncie,
 GÓRSKIEMU Kazimierzowi—ogrodnikowi oddziału drogowego w Baranowiczach,
 MICHAŁOWSKIEMU Aleksandrowi—ogrodnikowi st. Woropajewo,
 WOŹNICKIEMU Józefowi — zawiadowcy odcinka drogowego w Postawach.
 N III-2b. 86/32/36.

Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne.

Prawomocnym orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej przy D. O. K. P. w Wilnie, z dn. 11 września 1936 r., został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę WRÓBLEWSKI Józef, etatowy strażnik kolejowy oddziału drogowego w Wilnie za to, że podawał się za odznaczonego Krzyżem Walecznych przed władzami kolejowymi, uzyskując odpowiednie adnotacje w aktach osobowych oraz przedstawiając w dniu 30-XI. 34 r. poświadczenie Archiwum Wojskowego Nr 183/Now. z dnia 23-V. 1934 r. na prawo noszenia tego odznaczenia, pomimo tego, że był świadom, iż odznaczenie to mu nie przysługuje.

Nr P3d 31/34-36.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 13 października 1936 r., został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia GAJDZIS Józef, prze-

tokowoy stacji Mołodeczno za to, że w dniach 2-X. 1935 roku i 13, 14, 22 i 23 listopada 1935 roku, będąc przetokowym st. Wilno samowolnie uchylał się od służby.

Nr P3d 31/41-36.

Prawomocnym orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej przy D.O.K.P. w Wilnie, z dn. 16 października 1936 r., został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę z jednoczesnym przeniesieniem do innej miejscowości bez zwrotu kosztów przesiedlenia KOLESIŃSKI Stanisław Teofil, etatowy woźny oddziału drogowego w Królewszczyźnie za to, że: w Królewszczyźnie; a) w dniu 8 kwietnia 1936 r. zachował się wobec zawiadowcy stacji w sposób arogancki, b) 16 kwietnia 1936 r. zachował się wobec naczelnika oddziału drogowego w sposób nieodpowiadający wymaganiam dyscypliny służbowej, c) 16 kwietnia i 26 czerwca 1936 r. samowolnie opuścił służbę, d) 15 sierpnia 1936 r., będąc w stanie nietrzeźwym, wywołał awanturę w ognisku K. P. W., usiłując znieważać czynnie zawiadowcę odcinka drogowego, e) 17 sierpnia 1936 r. zachował się wobec lekarza rejonowego w sposób kolidujący z zasadami dyscypliny służbowej przez wypowiedzenie słów, stanowiących groźbę karalną.

Nr P3d 31/76-36.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 22 października 1936 r., został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę uposażenia STEFANIAK Marian-Jakub, kancelista stacji Białystok za to, że w okresie czasu od miesiąca lutego do grudnia 1934 r. będąc kancelistą ekspedycji towarowej w Białymstoku, działał w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej na szkodę interesów kolei nie wysyłając zawiadomień o zaleganiu przesyłek i przywłaszczając pieniądze przeznaczone na wysyłanie tych zawiadomień listami poleconymi oraz, że w tym czasie i miejscu, działając w tymże charakterze, w celu osiągnięcia dla siebie korzyści majątkowej po dwa dodatkowe zlecenia nadawców oraz po dwa zawiadomienia o zaleganiu przesyłek w jednym liście poleconym, podczas gdy otrzymywał z kasy pieniądze na wysyłanie wyżej wskazanych zleceń i zawiadomień każdego oddzielnie i różnicę uzyskaną w ten sposób przywłaszczał.

Nr P3d 31/26-36.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 22 października 1936 r., został ukarany obniżeniem uposażenia o jedną grupę uposażenia WINTER Romuald, adiunkt, p. o. magazyniera na st. Baranowicze za to, że: a) w sierpniu 1933 r. wykazał świadomie, iż wagon Nr 190793 został rozładowany w dniu 26-VIII. 1933 roku o godz. 8-ej, gdy w rzeczywistości rozładowanie wagonu nastąpiło 28-VIII. 1933 roku o godz. 7-ej; b) w dniu 14 września 1933 r. wykazał w dowodach przewozowych przesyłki Baranowicze-Będzin Nr 11876/181 wagę o 10 kg. większą od wagi rzeczywistej, którymi to czynami mógł narazić kolej na straty.

Nr P3d 31/33/34-36.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 10 listopada 1936 r. został ukarany zwolnieniem ze służby ze zmniejszeniem odprawy o 5% STASIUK

Eugeniusz, robotnik parowozowni Grodno za to, że nietaktownie zachował się podczas służby oraz znieważył zwierzchników i współpracowników nieprzyzwoitymi i obelżywymi słowami.

Nr P3d 31/50-36.

Orzeczeniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. z dnia 27 listopada 1936 r., został ukarany zwolnieniem ze służby ze stałym zmniejszeniem zaopatrzenia emerytalnego o 10% JODELIS Aleksander, st. magazynowy głównego magazynu zasobów w Łapach za to, że w okresie czasu od jesieni 1932 r. do 16 listopada 1934 r. w Łapach, wiedząc o nadużyciach popełnionych na szkodę przedsiębiorstwa P. K. P. na składzie opałowym, nie doniósł o tym władzy służbowej i z nadużyć tych czerpał zyski.

Nr P3d 31/23-36.

Adres Redakcji i Administracji:

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie, ul. Słowackiego Nr 14.
Biuro Personalne pokój Nr 108, telefon Nr 8 (przez centralę D. O. K. P.).

Warunki prenumeraty:

Kwartalnie zł 2.	Prenumerata wynosi w kraju:	rocznie zł 8.
	półrocznie zł 4.	
	Cena każdego numeru gr 50.	

Do nabycia w Administracji Dziennika Zarządzeń
Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Wilnie.

Cena ogłoszeń:

Od wiersza — zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika.
Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.